

Dit was te verdachter omdat hij al weer als vrijgezel in een niet al te keurige regenjas gekleed was. De natuurlijke reactie van de agent was weer een verzoek om met hem mee te gaan naar een nabijzijnd bureau van politie. Daar werd Schürmann geplaatst in een lokaal waar zich enige agenten ophielden. Natuurlijk vrij geagiteerd wilde Schürmann toen een sigaar opsteken, hetgeen hem een vermaning van de aanwezige dienders opleverde, dat zulks daar niet was toegestaan. De geprikkelde arrestant antwoordde dat de agenten toch ook pijp rookten. Half dol van de zenuwen maakte Schürmann daar blijkbaar zulk een scène en gaf hij zo op over de hem wachtende audiëntie, dat de agenten hem bij een superieur brachten, laten wij aannemen een inspecteur van politie. Daar ontspon zich weer een verhit gesprek. De gezagsdrager, die blijkbaar ook niet goed raad met de zaak wist, vroeg toen de directie van de Jaarbeurs aan de telefoon. Natuurlijk was het ogenblik voor deze heren wel zeer ongeschikt, zodat het geruime tijd duurde vóórdát een - mij persoonlijk ook bekende - onder-directeur van de Jaarbeurs bereikt kon worden. De inspecteur zei toen: hier op het bureau is een 'persoon' die zegt, dat hij Schürmann heet en dat hij de Koningin moet spreken (hier laste Schürmann in zijn verhaal een voor hem kenmerkende tussenwerping in: als je met de politie in aanraking komt dan ben je immers een 'persoon'). Nu, de inspecteur verschoot van kleur bij het antwoord, dat hij klaarblijkelijk kreeg en verontschuldigde zich terstond met de mededeling, dat 'mijnheer' Schürmann natuurlijk vrij was om zijn bestemming te volgen. Diens reactie was ook weer kenmerkend: maar dan moet U mij nu ook een agent meegeven, anders word ik weer gearresteerd! Zo veilig begeleid bereikte onze man nu langs de goede deur het Jaarbeursgebouw, waar hij nog net bijtijds aankwam om Hare Majesteit voor te lichten over de positie van de middenstand. Of dit een erg evenwichtig verhaal geworden is onttrekt zich aan mijn beoordeling. Van andere zijde heb ik wel gehoord, dat Schürmann begrijpelijkerwijze op van de zenuwen was geweest. Daaruit bleek mij mede dat het relaas van het slachtoffer in hoofdzaak juist was, ook al heeft hij zijn reacties op dit avontuur waarschijnlijk wel wat rooskleuriger voorgesteld dan zij in de ure des gevaars waren geweest. Het was echter ook een typisch gebeuren geweest voor het karakter van deze man, tegenover wiens onbestrijdbare verdiensten ook duidelijk défauts de ses qualités stonden.

Het verhaal was echter wel mooi, vooral door de niet onbevredigende afloop.